

L'ADRIÀ CARRASCO TORNA A CATALUNYA

Com sempre, ha arribat el fred extrem, la neu i el gel i no hi estàvem preparats.

Ha arribat, possiblement, la tercera onada del covid, pel què sembla, els hospitals tampoc no estan del tot preparats.

Estan arribant les vacunes i no acaben de distribuir-se com cal.

Han tingut molts mesos per preparar les eleccions del Parlament amb la pandèmia, però encara no s'han pogut preparar bé.

I amb el fred puja desmesuradament el preu de la llum, però res no fa el govern per pal·liar-ho i la misèria es multiplica entre la població, sense rebre, quasi bé, cap ajut.

S'ensorra l'economia, prolifera el malestar, el descontentament i la pobresa, però tot continua igual.

I és que els nostres dirigents polítics, talment es veu que són i actuen com els hippies d'abans que vivien al dia, sense pensar en el futur.

Però dins d'aquest desconcert i grisor punyent contrasta la feliç notícia de l'arribada a Catalunya, des de el seu exili a Brussel·les de quasi tres anys, d'Adrià Carrasco.

Ha fet una declaració valenta i profunda. Ha parlat clar i català dignificant conjuntament la seva lluita i la del poble oprimat.

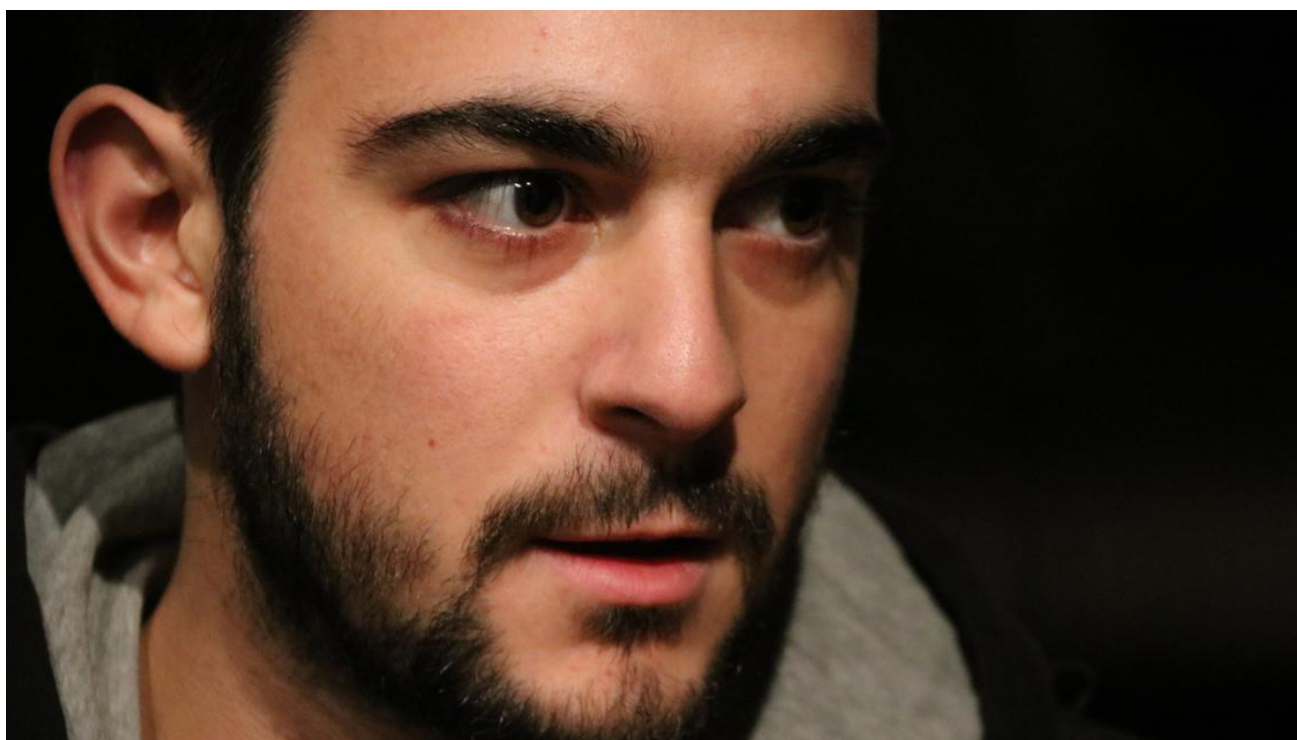
Molt bé nano! Vas fer molt bé de fugir de casa quan la benemèrita amb metralletes, anomenades les cadeneres a la dictadura franquista, esbotzaven la porta de casa teva, ja que no portaven bones intencions.

T'has estalviat anys de presó acusat per l'Audiència Nacional de terrorista i de rebel·lió per haver tallat el trànsit i obrir els peatges a l'autopista.

T'has lliurat, finalment, per una jutgessa de Granollers que t'ha absolt del tot.

“Qué bonita que es España con sus

jueces i guardias Civiles!”, de fet, ja en èpoques anteriors, Espanya era la reserva espiritual d'Occident i, pel què es veu, continua brillant en el món.

És precisament per això que enguany, la justícia espanyola obtindrà el premi Nobel a Estocolm?

Cal felicitar l'alcaldeessa d'Esplugues de Llobregat per la seva coherència en no ser solidària i girar l'esquena a l'Adrià Carrasco i a la seva família durant els tres anys d'exili.

La Alcaldeessa és una fidel vassall del filòsof sanitari (llegir ministre Salvador Illa) que ha de venir a Catalunya per a pacificar-la, per a major glòria del Rei i de la Pàtria espanyola.

Ens calen joves ben parits i lluitadors com la Tamara i l'Adrià, que amb les severs actuacions posin al descobert els polítics vividors, mentiders i engalipadors.

No us deixeu mai utilitzar pels polítics d'ofici que viuen -i molt sovint justifiquen – la repressió secular i continua exercida per l'estat espanyol.

L'Adrià Carrasco, amb la seva fermesa i claredat, ens mostra el camí d'esperança per arribar a aconseguir unes llibertats plenes per a tot un poble.

